

Advies

Rolnummer: LPL. 133

DE BEDRIJFSKOMMISSIEKAMER VOOR LAGERE
PUBLIEKRECHTELIJKE LICHAMEN, ADVISERENDE NAAR
AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING EN ADVIES
INZAKE EEN GESCHIL TUSSEN:

de ondernemingsraad van het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE),
hierna te noemen : de ondernemingsraad, enerzijds.

en

de bestuurder van het openbaar lichaam Samenwerkingsverband Regio Eindhoven
(de onderneming) hierna te noemen : de bestuurder, anderzijds

Verloop van de procedure

Bij brief van 16 mei 2006 heeft de bestuurder aan de individuele medewerkers medegedeeld dat de Milieudienst zich aan het verbreden is. Deze verbreding richt zich op het aanbieden van nieuwe producten aan bestaande klanten en het binnenhalen van nieuwe klanten buiten de SRE regio. Hierbij is er een grote behoefte aan het product 'inzet consignatieteam'. Hierdoor dient het huidige consignatieteam te worden uitgebreid. Derhalve kunnen medewerkers worden aangewezen om deel te nemen aan het consignatieteam van de Milieudienst conform artikel 15:1:10 lid 2 en 3 van het CAR/UWO.

Enkele medewerkers hebben bezwaar gemaakt tegen de aanwijzing om consignatiediensten uit te voeren. Daarbij verklaarden zij dat tot op heden uitsluitend op vrijwillige basis een consignatiedienst werd uitgevoerd.

Voornoemde bezwaren zijn behandeld door de Bezwarencommissie Ambtenarenzaken SRE ter zitting op 4 oktober 2006. De Bezwarencommissie Ambtenarenzaken SRE heeft op 18 oktober 2006 een advies uitgebracht strekkende tot gegrond verklaring van de bezwaren die toezien op de onderdelen van de gevolgde procedure, doch deze te passeren met gebruikmaking van artikel 6:22 Awb.

Tijdens de overlegvergadering van 12 juni 2006 heeft de ondernemingsraad vernomen dat medewerkers van het SRE-Milieudienst zijn aangewezen om verplicht deel te nemen aan het consignatieteam.

Bij brief van 15 juni 2006 heeft de ondernemingsraad aan de bestuurder medegedeeld dat een aantal aspecten met betrekking tot het aanwijzen van

medewerkers om consignatiediensten uit te voeren nader onderzoek vergen. Hierbij merkt hij op dat het aanwijzen van medewerkers om consignatiediensten uit te voeren wellicht gezien kan worden als een besluit tot wijziging van een werktijd- of een vakantieregeling in de zin van artikel 27, eerste lid onder b van de WOR. De ondernemingsraad verzoekt de bestuurder dan ook om toestemming om externe deskundigheid in te huren om zich te laten voorlichten over genoemde situatie.

Bij brief van 3 juli 2006 heeft de ondernemingsraad de bestuurder medegedeeld dat het aanwijzen van medewerkers van het SRE-Milieudienst om consignatiediensten uit te voeren een wijziging betreft van de werktijdenregeling. Derhalve dient de ondernemer conform artikel 27, eerste lid, onder b van de WOR toestemming hiervoor dient te vragen aan de ondernemingsraad. De ondernemer heeft niet om toestemming verzocht. De ondernemingsraad beroept zich dan ook op de nietigheid van dat besluit conform artikel 27, vijfde lid van de WOR en verzoekt de uitvoering van het besluit te staken.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de heer dr. mr. S.F.H. Jellinghaus, van De Voort Hermes De Bont, Advocaten en Mediators (hierna: gemachtigde van de ondernemingsraad), namens de ondernemingsraad de bestuurder medegedeeld dat de wijziging van de consignatiediensten-regeling van het SRE Milieudienst, inhoudende het aanwijzen van medewerkers om consignatiediensten uit te voeren, een wijziging van een werktijdenregeling is als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder b van de WOR. Deze wijziging is echter niet tot stand gekomen na verkregen instemming van de ondernemingsraad dan wel vervangende toestemming van de rechter. Hierbij verzoekt en voorzover noodzakelijk sommeert de gemachtigde van de ondernemingsraad de bestuurder om binnen zeven dagen schriftelijk te bevestigen dat het besluit van 16 mei 2006 is ingetrokken en dat de oude regeling onverminderd van toepassing is.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de bestuurder aan de gemachtigde van de ondernemingsraad, medegedeeld dat binnen het SRE geen consignatieregeling bestaat. De bestuurder merkt hierbij op dat alleen de algemene regeling, zoals opgenomen in artikel 15:1:10, tweede lid, van het CAR/UWO van toepassing is op deze situatie. Aan het verzoek van de gemachtigde van de ondernemingsraad d.d. 18 juni 2007 kan niet worden voldaan, omdat er geen sprake is van een besluit. Derhalve is evenmin sprake van instemmingsrecht van de ondernemingsraad. De bestuurder merkt ten slotte op dat voorzover er al sprake is van een besluit, dit besluit bij brief van 30 november 2006 aan de ondernemingsraad bekend is gemaakt. Gelet op het bepaalde in artikel 27, vijfde lid, van de WOR is de termijn van een maand om de nietigheid van het betreffende besluit in te roepen derhalve verstreken.

Behandeling van het geschil

Bij brief van 10 augustus 2007 heeft de gemachtigde van de ondernemingsraad de Bedrijfscommissie verzocht te bemiddelen inzake het geschil dat is gerezen tussen de ondernemingsraad en de bestuurder. Ten behoeve van de behandeling van het bewaar heeft de Bedrijfscommissie het geschil doorgestuurd naar de Kamer voor

Lagere Publiekrechtelijke Lichamen (hierna: de Kamer).

Op 8 november 2007 heeft de Kamer de bestuurder gevraagd te reageren op het standpunt van de ondernemingsraad.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op dinsdag 13 november 2007 tijdens een zitting van de Kleine Commissie – welke de Kamer uit haar midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de bemiddelingsprocedure – hun standpunten toe te lichten. Partijen hebben de Kamer erover geïnformeerd dat zij geen aanleiding zien hun standpunten nader toe te lichten in een hoorzitting.

De ondernemingsraad heeft desgevraagd aangegeven dat het niet waarschijnlijk is dat voor het einde van de verlengde behandelingstermijn een overlegresultaat met de bestuurder zal worden bereikt. Desondanks handhaaft de ondernemingsraad het aanhangig gemaakt geschil. Derhalve heeft de Kamer besloten op basis van de schriftelijke informatie advies uit te brengen.

Desgevraagd hebben partijen schriftelijk aangegeven in te stemmen met een verlenging van de 2-maanden-termijn waarbinnen de Kamer het advies behoort uit te brengen.

Namens de bestuurder heeft de heer mr. A.G. Kerkhof van Capra advocaten en Adviseurs (hierna: gemachtigde van bestuurder) bij schrijven d.d. 13 november 2007 zijn visie gegeven betreffende het geschil. De ondernemingsraad heeft geen aanvullende stukken toegezonden.

Omvang van het geschil

De omvang van het geschil wordt bepaald door de vraag of de door de bestuurder voorgestelde wijziging in de consignatiedienst moet worden aangemerkt als een wijziging in de werktijdenregeling als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder b van de WOR. En, zo ja, of de ondernemingsraad nu hem niet om instemming is gevraagd, tijdig de nietigheid heeft ingeroepen nadat hem is gebleken dat de bestuurder de uitvoering van de consignatieregeling voortzet.

Standpunt van de ondernemingsraad

De gemachtigde van de ondernemingsraad heeft aangevoerd dat het aanwijzen van medewerkers om consignatiediensten uit te voeren, een wijziging van een werktijdenregeling betreft als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder b van de WOR. De ondernemingsraad is niet verzocht advies uit te brengen en in te stemmen met de wijziging van de consignatieregeling in deelname op basis vrijwilligheid naar verplichte deelname.

De ondernemingsraad voert hiertoe aan dat het SRE in het verleden een eigen invulling heeft gegeven aan artikel 15:1:10 CAR/UWO dat de mogelijkheid biedt van een consignatiedienst. Het SRE hanteerde hierbij deelname aan het SRE-Milieudienst op basis van vrijwilligheid. De basis van vrijwilligheid blijkt uit de volgende stukken. In de werkinstructie W1p75 van het SRE, getiteld ‘Instructie consignatieregeling/achterwachtingregeling’ wordt aangegeven dat deelname aan de consignatieregeling geschiedt op basis van vrijwilligheid bij gebleken

geschiktheid. In de brochure 'Informatie consignatieteam' is voorts aangegeven dat 'na aanmelding zal een huidige werknemer....' en 'kan ik vooraf nog meer te weten komen over deelname'. Ook hieruit blijkt de basis van vrijwilligheid. In de brief van 16 mei 2006 is een brief aan de individuele medewerkers geschreven waarin wordt aangegeven 'tot op heden heeft een aantal medewerker op vrijwillige basis deelgenomen aan het consignatieteam'.

De ondernemingsraad voert aan dat de bestuurder bij brief van 16 mei 2006 aan de individuele medewerkers heeft medegedeeld dat voortaan medewerkers kunnen worden aangewezen om deel te nemen aan het consignatieteam van de Milieudienst conform artikel 15:1:10 lid 2 en 3 van het CAR/UWO. Derhalve geschiedt deelname aan het consignatieteam van de Milieudienst niet meer op vrijwillige basis, maar op basis van aanwijzing.

De ondernemingsraad is van mening dat op grond van het voorgaande de consignatieregeling zoals deze binnen het SRE geldt gewijzigd is. De consignatieregeling moet worden beschouwd als een werktijdenregeling. Een ambtenaar moet immers beschikbaar zijn om arbeid te kunnen verrichten. Op grond van artikel 27, eerste lid, van de WOR is een dergelijke wijziging instemmingsplichtig.

De ondernemingsraad is voorts van mening dat het uitbreiden van het werkgebied van het SRE, waardoor de reistijd kan veranderen, een wijziging van een werktijdenregeling betreft als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder b van de WOR. De ondernemingsraad is evenmin verzocht advies uit te brengen en in te stemmen met de uitbreiding van het werkgebied.

De ondernemingsraad merkt hiertoe op dat de consignatiedienst in het verleden uitsluitend werd uitgevoerd binnen het verzorgingsgebied van het SRE; te weten de betrokken gemeenten. Het SRE heeft besloten om deze dienst in het vervolg ook buiten haar verzorgingsgebied aan te bieden aan gemeenten. Daarbij wordt vooralsnog geen beperking qua reistijd gehanteerd. De consignatiediensten zijn derhalve zwaarder geworden. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het aantal vrijwilligers voor het voeren van consignatiediensten is gedaald.

De ondernemingsraad maakt voorts nog enkele opmerkingen ten aanzien van de inhoudelijke behandeling van dit geschil.

De ondernemingsraad merkt op dat de betrokken medewerkers zijn overvallen door de mededeling dat zij in het vervolg consignatiediensten moeten uitvoeren. Dit is hen in het verleden, bij het solliciteren naar de functie, nimmer kenbaar gemaakt, noch blijkt dit uit de functiebeschrijving. Deze wijziging betekent een forse inbreuk op het privé leven van de betrokken medewerkers.

De ondernemingsraad merkt voorts op dat de criteria waaronder vrijstelling voor het uitvoeren van een consignatiedienst kan worden verleend onduidelijk zijn. Dit kan leiden tot willekeur.

Ten aanzien van de nietigheid merkt de ondernemingsraad op dat de visie van de bestuurder onjuist is. In juni 2006 is de ondernemingsraad ter kennis gekomen dat een wijziging in de consignatieregeling heeft plaatsgevonden. Dit naar aanleiding van de onrust die binnen de organisatie was ontstaan na verzending van de brieven door de bestuurder in mei 2006. Tijdens de overlegvergadering van 12 juni 2006

heeft de ondernemingsraad om opheldering verzocht en op 3 juli 2006 heeft de ondernemingsraad schriftelijk een beroep op de nietigheid van het besluit gedaan. Het besluit is derhalve niet op 30 november genomen en van de ondernemingsraad kan niet redelijkerwijs worden verwacht dat hij voortdurend terzake hetzelfde besluit de nietigheid inroept. De brief van 30 november 2006 betreft dan ook geen nieuw besluit, maar moet worden gezien als een herbevestiging van het eerdere besluit dat reeds was genomen en ten uitvoer was gebracht. Daarbij wordt aangetekend dat blijkens de aanhef van de brief van 30 november 2006 deze een reactie vormt op de nietigheidsbrief van de ondernemingsraad. Het beroep op de nietigheid is dan ook tijdig gedaan.

Standpunt van de bestuurder

In zijn reactie heeft de gemachtigde van bestuurder het volgende aangevoerd. De gemachtigde van de bestuurder is primair van oordeel dat binnen de organisatie geen sprake is van een werktijdenregeling c.q. een regeling consignatiediensten en mitsdien ook geen sprake kan zijn van het vaststellen, wijzigen dan wel intrekken van een dergelijke regeling. De bestuurder heeft door toepassing van artikel 15:1:10, lid 2, onder c, van het CAR/UWO tot medio 2006 vrijwillig en daarna verplicht medewerkers aangewezen voor het verrichten van consignatiediensten. Het besluit van bestuurder om af te stappen van de vrijwillige deelname aan consignatiediensten is naar zijn oordeel geen instemmingsplichtig besluit. Het besluit is immers niet aan te merken als een regeling als bedoeld in artikel 27 WOR.

Voor zover wel sprake zou zijn van een instemmingsplichtig besluit, meent de gemachtigde van de bestuurder dat de ondernemingsraad niet tijdig de nietigheid heeft ingeroepen. De bestuurder wijst erop dat artikel 27, vijfde lid, van de WOR, voorschrijft dat het inroepen van de nietigheid dient te geschieden binnen een maand nadat het besluit is genomen. De bestuurder voert aan dat de ondernemingsraad ten onrechte de nietigheid heeft ingeroepen naar aanleiding van hetgeen hem in de overlegvergadering van 12 juni 2006 ter ore was gekomen. De bestuurder heeft immers eerst op 30 oktober 2006 besloten de kwestie als niet instemmingsplichtig te beschouwen en heeft de ondernemingsraad hiervan op 30 november 2006 in kennisgesteld. De bestuurder voert aan dat hij eerst in de brief van 30 november 2006 een finaal standpunt naar de ondernemingsraad heeft gestuurd. De ondernemingsraad had, aangezien hij zich niet in dit besluit kon vinden, hiertegen de nietigheid moeten inroepen. Zeker nadat de ondernemingsraad evenmin had gereageerd op de uitleg van de bestuurder op 10 januari 2007, mocht deze ervan uit gaan dat de ondernemingsraad zijn aanvankelijke bezwaren had laten varen. Naar het oordeel van de bestuurder komt de brief van de advocaat van de ondernemingsraad d.d. 18 juni 2007 dan ook te laat.

Ten aanzien van het adviesrecht voert de gemachtigde van de bestuurder aan dat het SRE reeds in 2000 diensten aanbiedt buiten het eigen verzorgingsgebied. Per februari 2006 is de consignatie hieraan toegevoegd. De gemachtigde van bestuurder voert aan dat de ondernemingsraad, voorzover moet worden aangenomen dat het SRE ten onrechte heeft verzuimd de ondernemingsraad om

advies te vragen, te laat beroep heeft aangetekend. Artikel 26, tweede lid bepaalt immers dat beroep kan worden ingesteld binnen een maand nadat het besluit is genomen. Alhoewel niet bekend is op welk moment de ondernemingsraad van het besluit in kennis is gesteld, is de gemachtigde van de bestuurder van oordeel dat de ondernemingsraad het gewicht en de reikwijdte redelijkerwijs had moeten kunnen onderkennen aangezien het SRE reeds acht jaar diensten aanbiedt buiten de eigen regio en medewerkers ten behoeve van deze diensten zijn/worden ingezet. De termijn waarbinnen de ondernemingsraad had kunnen reageren is derhalve ruimschoots verstreken.

Tot slot voert de gemachtigde van de bestuurder aan dat nog wordt gewerkt aan een Regeling consignatiedienst waarover bestuurder en ondernemingsraad het nagenoeg eens zijn. De bestuurder verwacht dan ook dat inhoudelijke behandeling van het verzoek van de ondernemingsraad niet noodzakelijk zal zijn.

Relevante bepalingen uit de WOR:

Artikel 27, eerste lid

De ondernemer behoeft de instemming van de ondernemingsraad voor elk door hem voorgenomen besluit tot vaststelling, wijziging of intrekking van:

- a. (...);
- b. een werktijd- of vakantieregeling;
- c. tot en met l. (...);

een en ander voor zover betrekking hebbende op alle of een groep personen van de in de onderneming werkzame personen.

Artikel 27, tweede lid

De ondernemer legt het te nemen besluit schriftelijk aan de ondernemingsraad voor. Hij verstrekt daarbij een overzicht van de beweegredenen voor het besluit, alsmede van de gevolgen die het besluit naar te verwachten valt voor de in de onderneming werkzame personen zal hebben. De ondernemingsraad beslist niet dan nadat over de betrokken aangelegenheid ten minste éénmaal overleg is gepleegd in een overlegvergadering. Na het overleg deelt de ondernemingsraad zo spoedig mogelijk schriftelijk en met redenen omkleed zijn beslissing aan de ondernemer mee. Na de beslissing van de ondernemingsraad deelt de ondernemer zo spoedig mogelijk schriftelijk aan de ondernemingsraad mee welk besluit hij heeft genomen en met ingang van welke datum hij dat besluit zal uitvoeren.

Artikel 27, Derde tot en met vierde lid
(...).

artikel 27, vijfde lid

Een besluit als bedoeld in het eerste lid, genomen zonder instemming van de ondernemingsraad of de toestemming van de kantonrechter, is nietig, indien de ondernemingsraad tegenover de ondernemer schriftelijk een beroep op de nietigheid heeft gedaan. De ondernemingsraad kan slechts een beroep op de nietigheid doen binnen een maand nadat hetzij de ondernemer hem zijn besluit overeenkomstig de laatste volzin van het tweede lid heeft meegedeeld, hetzij – bij

gebreke van deze mededeling – de ondernemingsraad is gebleken dat de ondernemer uitvoering of toepassing geeft aan zijn besluit.

Overige van toepassing zijnde regelingen:

Artikel 15:1:10, eerste lid, CAR/UWO

De ambtenaar is verplicht, nadat hij is gehoord, een andere betrekking te aanvaarden voor de vervulling waarvan hij in het belang van de dienst is aangewezen, indien deze betrekking hem redelijkerwijs in verband met zijn persoonlijkheid, zijn omstandigheden en de voor hem bestaande vooruitzichten kan worden opgedragen.

Artikel 15:1:10, tweede lid, CAR/UWO

Indien het college dit in het dienstbelang nodig acht, is de ambtenaar verplicht om:

- A. tijdelijk niet tot zijn betrekking behorende werkzaamheden te verrichten, dan wel tijdelijk een ander betrekking waar te nemen;
- B. tijdelijk werkzaamheden te verrichten buiten de voor hem vastgestelde werktijden;
- C. zich buiten de voor zijn betrekking vastgestelde werktijden ter beschikking te houden. Voor het gedurende onbepaalde tijd periodiek verrichten van deze beschikbaarheidsdiensten wordt de ambtenaar schriftelijk aangewezen, indien deze dienst ten minste op gemiddeld 60 kalenderdagen in een periode van 12 maanden zullen moeten worden verricht, hetgeen uit de schriftelijke aanwijzing moet blijken.

Artikel 15:1:10, derde lid, CAR/UWO

Wanneer de ambtenaar meent, dat in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden die in het tweede lid bedoelde werkzaamheden redelijkerwijs niet van hem kunnen worden geveerd, geeft hij, onverminderd zijn verplichting om die werkzaamheden terstond kennis aan het college, dat zo spoedig mogelijk een beslissing ter zake neemt.

Overwegingen van de Kamer bij haar advies

De Kamer ziet zich gesteld voor de volgende vragen:

- Heeft de ondernemingsraad instemmingsrecht ten aanzien van het besluit van de bestuurder om de consignatiedienst in die zin te wijzigen dat medewerkers niet langer vrijwillig kunnen deelnemen, maar bij geschiktheid worden opgedragen deel te nemen;
- indien sprake is van instemmingsrecht van de ondernemingsraad, heeft de ondernemingsraad dan tijdig de nietigheid van het besluit ingeroepen.

Ten aanzien van de eerste vraag overweegt de Kamer als volgt:

Het is de Kamer uit het dossier gebleken dat de gemachtigde van de ondernemingsraad van oordeel is dat hem instemmingsrecht toekomt bij de beslissing van de bestuurder om bij de consignatiediensten niet langer slechts gebruik te maken van vrijwilligers, maar nadrukkelijk ook van medewerkers die zich hiervoor niet beschikbaar hebben gesteld, maar wel geschikt worden geacht,

hetgeen naar het oordeel van de ondernemingsraad moet worden aangemerkt als een wijziging van de werktijdenregeling. De Kamer kan de ondernemingsraad hierin niet volgen. De Kamer wijst erop dat uit de instructie consignatieregeling, zoals deze in het dossier is opgenomen, blijkt dat de consignatieregeling wordt verricht volgens een continu rooster dat jaarlijks wordt opgesteld door de coördinator. De Kamer stelt dan ook vast dat, al hoewel een nauwe band bestaat tussen de consignatiedienst en het rooster dat de uitvoering hiervan regelt, het twee aparte onderwerpen betreft. Dientengevolge stelt de Kamer vast dat de consignatiedienst op zich niet is aan te merken als een werktijdenregeling als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder b, van de WOR.

Nu, naar het oordeel van de Kamer, het wijzigen van de consignatiedienst niet is aan te merken als het wijzigen van de werktijdenregeling, doet zich de vraag voor of de consignatiedienst is aan te merken als een van de andere regelingen die zijn genoemd in artikel 27, eerste lid, WOR. De Kamer stelt op basis van de beschikbare informatie ambtshalve vast dat de consignatiedienst is aan te merken als een regeling als bedoeld in artikel 27 (een regeling, maatregel of voorziening die herhaald kan worden toegepast en die betrekking heeft op alle in de onderneming werkzame personen of op een of meer groepen daarvan). Dit betekent evenwel niet dat de ondernemingsraad ook instemmingsrecht toekomt met betrekking tot een wijziging in de consignatiedienst. Hiervoor is het noodzakelijk dat de dienst valt onder een van de (limitatief opgesomde regelingen in het eerste lid van artikel 27 WOR). Zoals hiervoor reeds betoogd is de consignatiedienst niet aan te merken als een werktijdenregeling (onderdeel b van het eerste lid). Beoordeling van de andere onderdelen heeft de Kamer doen blijken dat de consignatiedienst evenmin valt onder een van de andere onderdelen genoemd in het eerste lid van artikel 27 WOR. De Kamer is dan ook van oordeel dat de wijziging van de consignatiedienst is aan te merken als een wijziging in de invulling van de consignatiedienst als bedoeld in artikel 15:1:10, eerste lid van de CAR/UWO. Zoals hiervoor is overwogen, valt een dergelijke wijziging in de invulling van de consignatiedienst niet onder het instemmingsrecht zoals dit is omschreven in artikel 27 WOR. Van instemmingsrecht van de ondernemingsraad is dan ook geen sprake.

Alhoewel deze vraag niet voorligt, deelt de Kamer het standpunt van de ondernemingsraad dat een wijziging van de formele werktijdenregeling, bijvoorbeeld in de vorm van aangepaste dienstroosters van het SRE ten behoeve van de uitvoering van de consignatiedienst, niet kan geschieden zonder dat de instemmingsprocedure, zoals beschreven in artikel 27 WOR, is doorlopen.

Ten aanzien van de tweede vraag overweegt de Kamer als volgt:

Aangezien de Kamer van oordeel is dat de ondernemingsraad geen instemmingsrecht toekomt met betrekking tot de wijziging van de consignatiedienst komt zij niet toe aan de beantwoording van de tweede vraag. De ondernemingsraad kan immers niet rechtsgeldig de nietigheid inroepen van een besluit waarvoor geen instemmingsrecht geldt.

Tot slot ziet de Kamer aanleiding het volgende op te merken.

Het is de Kamer gebleken dat het betoog van de ondernemingsraad niet alleen is gericht tegen het feit dat hij van oordeel is dat de bestuurder de wijziging van de consignatiedienst niet ter instemming aan de ondernemingsraad heeft voorgelegd. Uit het betoog spreekt ook duidelijk dat de gewijzigde consignatiedienst door de medewerkers wordt ervaren als een inbreuk in de privé-sfeer. De Kamer deelt het standpunt van de ondernemingsraad dat de wijziging in de toepassing van de consignatiedienst leidt tot veranderingen voor medewerkers. Met name voor diegene die weliswaar geschikt zijn voor de betreffende werkzaamheden maar tot op heden er de voorkeur aan hebben geven om geen deel uit te maken van de consignatiedienst. Voor hen betekent deelname dat sprake zal zijn van een andere verdeling van vrije tijd en werk. De Kamer benadrukt echter dat, zoals zij hiervoor reeds heeft overwogen, deze wijziging niet voortvloeit uit een wijziging of invoering van een regeling als bedoeld in artikel 27 van de WOR, maar door wijze waarop toepassing wordt gegeven aan artikel 15:1:1, eerste lid van de CAR/UWO.

Tevens, zo voert de ondernemingsraad aan, zijn de nieuwe consignatiediensten zwaarder doordat gemeenten op een aanzienlijk grotere afstand dan voorheen van de diensten gebruik kunnen maken. De ondernemingsraad is van mening dat de nieuwe consignatiediensten hierdoor zijn aan te merken als een belangrijke uitbreiding van de werkzaamheden. De Kamer kan de ondernemingsraad niet volgen in deze redenering. Enerzijds ziet de Kamer in dat de consignatiedienst ertoe leidt dat meer medewerkers zullen worden ingeroosterd voor deze diensten, anderzijds merkt de Kamer op dat de extra werkzaamheden kunnen worden opgevangen door "slechts" een groter deel van het huidige medewerkersbestand te laten deelnemen aan de consignatieregeling. De Kamer is dan ook van oordeel dat weliswaar sprake is van een uitbreiding van de dienstverlening maar dat de omvang van deze uitbreiding niet zover gaat dat kan worden gesteld dat sprake is van een belangrijke uitbreiding van de werkzaamheden waarvoor een advies van de ondernemingsraad, zoals bedoeld in artikel 25, eerste lid, onder d, van de WOR) noodzakelijk is. Ook van een beroepsrecht als bedoeld in artikel 26 WOR is dan ook geen sprake.

Advies

Op grond van vorenstaande overwegingen stelt de Bedrijfscommissie vast dat geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat de bestuurder zijn besluit ter instemming dan wel ter advies aan de ondernemingsraad had moeten voorleggen. Wel ziet de Bedrijfscommissie aanleiding om partijen in overweging te geven met elkaar te spreken over mogelijkheden om de impact van de nieuwe consignatiediensten op de privé-sfeer van de medewerkers zo veel mogelijk te beperken. De aanpassing van de dienstroosters biedt naar het oordeel van de Bedrijfscommissie partijen de ruimte om afspraken te maken om de impact op de privé-sfeer te beperken.

Den Haag, d.d. 6 december 2007

Bedrijfscommissiekamer voor
Lagere Publiekrechtelijke Lichamen, LPL.133

De Bedrijfscommissiekamer voor Lagere Publiekrechtelijke Lichamen,
namens deze,

P.L.M. Marijnissen
voorzitter

M.P. Hofkes
secretaris

Wanneer partijen ook na dit advies niet tot overeenstemming komen, kunnen zij het geschil, onder overlegging van dit advies, binnen dertig dagen na verzending daarvan, bij gemotiveerd schrijven voorleggen aan de Rechtbank, sector Kanton, (artikel 36, vierde lid, van de WOR).